

[Formanden.]

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget af fremsætte:

Forslag til Lov om Lægeundersøgelse af Børn og

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 592 af 21. December 1945 om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materialesituationen.

Folketingsmændene Norlev, Søren Olesen og Starcke har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Finansministeren:

„Vil den højtærede Finansminister oplyse, om det er rigtigt, at Træhuse og Barakker, som indføres fra Udlandet, fortoldes efter Toldtariffens § 346, der lyder:

„— andet, herunder Finerer af og under 3 mm's Tykkelse af Mahogni, Valnød, Ceder og andre fine udenlandske Træsorter samt Krydsfiner af og under 3 mm's Tykkelse med udvendigt Lag af saadant Træ 1 kg 10 Øre.“

I bekræftende Fald: Vil den højtærede Finansminister oplyse, om han agter at lade dette Forhold bestaa uændret?“

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte to anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Thorkeil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Statsgaranti ved Handelsaftaler med Udlandet og om Udstedelse af Statsforskrivninger i Forbindelse med saadanne Aftaler.*

Under Krigen kom man ind paa den Praksis, at Staten garanterer Nationalbanken mod Tab som Følge af Overtræk paa de forskellige Clearingkonti med Udlandet. Dette var tænkt som en midlertidig Foranstaltning i Forbindelse med de særlige Forhold under Krigen, men saa længe Vareomsætningen mellem Danmark og Udlandet ikke er fri og Kontingenterne fastsættes af Regeringskommissioner, paa hvis Beslutninger Nationalbanken ikke har større Indflydelse, maa Nationalbanken have et berettiget Krav paa Dækning af eventuelle udækkede Tilgodehavender, der herved kan opstaa. Bemyndigelsen i Lovforslagets § 1 er dog foreløbig begrænset til Udgangen af 1946 og er i øvrigt af praktiske Grunde gjort saa omfattende generel som muligt.

Efter Krigens Afslutning har der været

en almindelig Tendens til at søge bort fra de stive, tosidige Clearingaftaler og gaa over til mere frie Betalingsoverenskomster. Danmark har saaledes afsluttet Betalingsoverenskomster med England, Frankrig, Holland, Belgien, og Tjekkosllovakiet.

I nogle af disse Betalingsoverenskomster er der indsat Bestemmelser om, at de Debetsaldi, der opstaaer i Henhold til Overenskomsten, skal forrentes af Debitorlandet, hvilket er udtrykt ved, at Debitorlandet skal udstede rentebærende Statsforskrivninger for Beløbet. Der søges derfor ved nærværende Lovforslags § 2 Bemyndigelse til Udstedelse af saadanne Statsforskrivninger. Statsforskrivningerne vil i paakommende Tilfælde blive overtaget af Danmarks Nationalbank, saaledes at Købesummen forbliver indestaaende i Banken som et Aktiv, der modsvarer Statens Passivpost for denne Forskrivning. Nationalbanken vil forrente Købesummen med samme Rentefod, som gælder for Forskrivningen, saaledes at der, saa længe Betalingsoverenskomsten løber, ikke opstaaer nogen Renteudgift for Staten. Denne Ordning er truffet, fordi man har fundet det naturligt, at Renteudgiften afholdes af Nationalbanken, der faktisk har opnaaet en Valutakredit gennem Aftalen, naar der fremkommer en dansk Debetsaldo, ligesom det paa den anden Side er Tanken, at modsvarende Renteindtægter ved Tilgodehavender hos Udlandet tilfalder Banken.

Derimod skal disse Statsforskrivninger, der udstedes til Udligning af den Debetsaldo, der opstaaer ved Udløbet af en Betalingsoverenskomst, udbetales direkte til det paa-gældende Kreditorland, saaledes at Renteudgifter og -indtægter i denne Forbindelse tilkommer Staten.

Forskrivningerne udstedes i begge Tilfælde efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg eller, saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, med de senest valgte Finansudvalg.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 313 af 20. December 1915 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.* Denne særlige Stempelafgift, der svares ved Omsætning af Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, indførtes under den første Verdenskrig væsentligt af fiskale Grunde, og den gav da ogsaa et meget betydeligt Provenu, saaledes i hvert af de to første Finansaar efter Lovens